Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 20. juni 1990

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte

(90/384/EØF)

(EFT L 189 af 20.7.1990, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993	L 220	1	30.8.1993

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 258 af 22.9.1990, s. 35 (90/384/EØF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 216 af 8.8.1997, s. 99 (93/68/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 20. juni 1990

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte

(90/384/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Det påhviler medlemsstaterne at beskytte offentligheden mod ukorrekte resultater af vejeoperationer med ikke-automatiske vægte, når disse bruges inden for bestemte anvendelsesområder;

medlemsstaterne har ufravigelige bestemmelser vedrørende navnlig de nødvendige præstationskrav til ikke-automatiske vægte i form af specifikke metrologiske og tekniske krav, tillige med inspektionsprocedurer før og efter ibrugtagningen; sådanne bestemmelser medfører ikke nødvendigvis forskellige beskyttelsesniveauer i de forskellige medlemsstater, men de indbyrdes forskelle medfører hindringer for samhandelen i Fællesskabet;

de nationale beskyttelsesbestemmelser bør harmoniseres for at sikre den frie bevægelighed for ikke-automatiske vægte, uden at medlemsstaternes nuværende, velbegrundede beskyttelsesniveau forringes;

uanset den regel om fri bevægelighed for varer, der er en af Fællesskabets grundregler, bør hindringer for den frie bevægelighed, som skyldes forskelle mellem nationale forskrifter om markedsføring, ifølge gældende fællesskabsret accepteres i det omfang, de er nødvendige for at sikre, at de pågældende varer opfylder væsentlige krav; harmoniseringen af lovgivningen bør derfor i det foreliggende tilfælde begrænses til de forskrifter, som er nødvendige for at sikre, at ikke-automatiske vægte opfylder de væsentlige metrologiske og præstationsmæssige krav; da disse krav er væsentlige, bør de erstatte de nationale forskrifter på området;

dette direktiv bør derfor kun indeholde de væsentlige og ufravigelige krav; for at lette beviset for overholdelsen af disse væsentlige krav er det nødvendigt at have harmoniserede standarder på europæisk plan, navnlig for så vidt angår metrologiske, konstruktions- og fremstillingsmæssige karakteristika, således at vægte, som opfylder disse harmoniserede standarder, må anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav; sådanne harmoniserede europæiske standarder udarbejdes af private organer og bør bevare deres ikke-bindende status; i dette øjemed anerkendes Den Europæiske Standardiserings Organisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) som organer med kompetence til at varetage harmoniserede standarder i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og de to organer, som blev undertegnet den 13. november 1984; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (Europæisk Standard eller Harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af de to organer eller af dem begge efter henstilling fra Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en

([1]) EFT nr. C 55 af 4. 3. 1989, s. 6, og EFT nr. C 297 af 25. 11. 1989, s. 13.
([2]) EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 221, og EFT nr. L 149 af 18. 6. 1990.
([3]) EFT nr. C 194 af 31. 7. 1989, s. 1.

▼B

informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ([1]), ændret ved direktiv 88/182/EØF ([2]), og de allerede nævnte generelle retningslinjer;

det er nødvendigt at kontrollere overensstemmelsen med de relevante metrologiske og tekniske krav for at beskytte brugere og trejdemænd effektivt; de nuværende kontrolprocedurer er ikke de samme i de forskellige medlemsstater; for at undgå gentagen kontrol, der samtidig er til hinder for disse vægtes frie bevægelighed, bør medlemsstaterne anerkende hinandens kontrol; for at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen bør der bl.a. fastsættes harmoniserede fællesskabsprocedurer og foretages en harmonisering af de kriterier, som benyttes, når der skal bemyndiges organer, som er ansvarlige for udførelsen af de enkelte opgaver i forbindelse med disse kontrolprocedurer;

det er derfor afgørende at påse, at de bemyndigede organer sikrer et højt kvalitetsniveau i hele Fællesskabet;

►M1 »CE-overensstemmelsesmærkningen« ◄ og mærkaten med bogstavet M på en ikke-automatisk vægt udgør en formodning om, at denne opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og gør det derfor unødvendigt at gentage allerede udførte overensstemmelsesvurderinger;

der bør træffes foranstaltninger, der skal bidrage til gradvis at gennemføre det indre marked i en periode, der udløber den 31. december 1992; det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvori den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital er sikret —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde, markedsføring, fri bevægelighed

Artikel 1

1. En vægt defineres som et måleinstrument til bestemmelse af et legemes masse ved anvendelse af tyngdekraftens påvirkning af dette legeme. En vægt kan endvidere anvendes til at bestemme andre masserelaterede størrelser, mængder, parametre eller karakteristika.

En ikke-automatisk vægt defineres som en vægt, der kræver en operatørs medvirken under vejningen.

Dette direktiv gælder alle ikke-automatiske vægte, i det følgende benævnt »vægte«.

2. I dette direktiv skelnes der mellem følgende to anvendelsesområder for vægte:

a) 1) bestemmelse af massen ved kommercielle transaktioner

   2) bestemmelse af massen ved beregning af afgift, told, skat, bonus, bøde, vederlag, godtgørelse eller betaling af lignende art

   3) bestemmelse af massen med henblik på anvendelse af en lov eller en administrativ bestemmelse; retslig ekspertise

   4) bestemmelse af massen i medicinsk praksis ved vejning af patienter i forbindelse med helbredsovervågning, diagnose og medicinsk behandling

   5) bestemmelse af massen ved fremstilling af receptpligtige lægemidler i apoteker og bestemmelse af massen ved analyser foretaget i medicinske og farmaceutiske laboratorier

   6) fastsættelse af prisen ud fra massen ved direkte salg til offentligheden og fremstilling af færdigpakninger

b) Alle andre end de i stk. 2, litra a), omhandlede formål.

([1]) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.
([2]) EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

▼B

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres vægte, som opfylder de forskrifter i dette direktiv, der gælder for dem.

▼M1

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål kun ibrugtages vægte, som opfylder de forskrifter i dette direktiv, der gælder for dem, herunder de i kapitel II omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering, og derfor er forsynet med den i artikel 10 omhandlede »CE-mærkning«.

▼B

Artikel 3

De vægte, der anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, skal opfylde de i bilag I anførte væsentlige krav.

Er vægten udstyret eller forbundet med anordninger, som ikke anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, er de pågældende anordninger undtaget fra de væsentlige krav.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne må ikke hindre markedsføring af ikke-automatiske vægte, som opfylder forskrifterne herfor i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne må ikke hindre ibrugtagning til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål af vægte, som opfylder forskrifterne herfor i dette direktiv.

Artikel 5

1. Vægte, som er i overensstemmelse med de relevante nationale standarder til gennemførelse af de harmoniserede standarder, som opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, anses af medlemsstaterne for at være i overensstemmelse med de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav.

2. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* referencerne for de i stk. 1 omhandlede harmoniserede standarder.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne for de i stk. 1 omhandlede nationale standarder.

Artikel 6

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder ikke fuldt ud opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, indbringer Kommissionen eller den pågældende medlemsstat sagen for det stående udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«, og angiver grunden herfor. Udvalget afgiver straks udtalelse.

I lyset af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt det er nødvendigt at tilbagekalde disse standarder fra de i artikel 5, stk. 2, omhandlede publikationer.

Artikel 7

1. Finder en medlemsstat, at vægte forsynet med den i bilag II, nr. 2, 3 og 4, omhandlede ►M1 »CE-overensstemmelsesmærkning« ◄ ikke opfylder kravene i dette direktiv, selv om de er rigtigt installeret og anvendes til de formål, de er bestemt til, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at trække disse vægte tilbage fra markedet eller forbyde eller begrænse ibrugtagning og/eller markedsføring af dem.

▼B

Den pågældende medlemsstat underretter omgående Kommissionen om enhver foranstaltning af denne art og oplyser grundene til sin beslutning og navnlig, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes

a) at vægtene, når de ikke er i overensstemmelse med de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder, heller ikke opfylder de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav

b) ukorrekt anvendelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder

c) mangler ved de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder.

2. Kommissionen indleder konsultationer med de berørte parter snarest muligt.

Efter konsultationerne underretter Kommissionen omgående den medlemsstat, som iværksatte aktionen, om resulatet af konsultationerne. Finder Kommissionen, at foranstaltningerne er berettigede, underretter den tillige omgående de øvrige medlemsstater.

Såfremt beslutningen skyldes formodede mangler ved standarderne, forelægger Kommissionen efter at have rådført sig med de berørte parter sagen for udvalget inden to måneder, såfremt den medlemsstat, som har truffet foranstaltningerne, har til hensigt at fastholde dem, og indleder herefter den i artikel 6 omhandlede procedure.

3. Hvis en vægt, som ikke opfylder bestemmelserne, er forsynet med ►M1 »CE-overensstemmelsesmærkning« ◄, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger mod dem, der har anbragt ►M1 »CE-mærkningen« ◄, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sikrer, at medlemsstaterne holdes underrettet om udviklingen i og resultatet af denne procedure.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 8

1. Ved attesteringen af, at vægte er i overensstemmelse med de i bilag I definerede væsentlige krav, kan der efter ansøgerens eget valg anvendes en af følgende procedurer:

a) den i bilag II, nr. 1, omhandlede EF-typeafprøvning, der enten efterfølges af den i bilag II, nr. 2, omhandlede EF-erklæring om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) eller af den i bilag II, nr. 3, omhandelde EF-verifikation.

Dog er EF-typeafprøvningen ikke obligatorisk for vægte, som ikke anvender nogen elektrisk anordning, og i hvilke lastemålingsanordningen ikke anvender nogen fjeder til afbalancering af lasten

b) den i bilag II, nr. 4, omhandlede stykvise EF-verifikation.

2. Dokumenter og korrespondance vedrørende de i stk. 1 omhandlede procedurer skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor de nævnte procedurer vil blive gennemført, eller på et sprog, som accepteres af det kompetente organ.

▼M1

3. a) Når vægtene omfattes af andre direktiver, der vedrører andre aspekter, og som foreskriver »CE-mærkning«, angiver denne mærkning, at vægtene ligeledes formodes at opfylde bestemmelserne i disse andre direktiver.

b) Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode, viser »CE-mærkningen« imidlertid kun, at vægtene opfylder de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende de anvendte direktiver, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anføres på de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til nævnte direktiver, og som ledsager de pågældende vægte.

▼B

Artikel 9

▼M1

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer de har udpeget til at foretage de i artikel 8 omhandlede procedurer, og om hvilke specifikke opgaver, disse organer er udpeget til at varetage, og hvilke identifikationsnumre Kommissionen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør en liste over de bemyndigede organer samt deres identifikationsnummer af de opgaver, de er udpeget til at varetage, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den sørger for, at listen ajourføres.

▼B

2. Medlemsstaterne anvender de i bilag V anførte minimumskriterier for bemyndigelse af inspektionsorganerne. Organer, som opfylder kriterier, der er fastsat i relevante harmoniserede standarder, antages at opfylde de i bilag V omhandlede kriterier.

3. En medlemsstat, som har bemyndiget et inspektionsorgan, annullerer denne bemyndigelse, såfremt organet ikke længere opfylder de i stk. 2 omhandlede bemyndigelseskriterier. Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og tilbagekalder meddelelsen.

KAPITEL III

►M1 »CE-overensstemmelsesmærkning« ◄ og påskrifter

Artikel 10

1. Når det er konstateret, at en vægt er i overensstemmelse med EF-forskrifterne, skal ►M1 »CE-overensstemmelsesmærkningen« ◄ og de supplerende data som beskrevet i bilag IV, nr. 1, anbringes på vægten i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

2. På alle andre vægte skal de i bilag IV, nr. 2, omhandlede påskrifter anbringes i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

▼M1

3. Det er forbudt at anbringe mærkning på vægtene, som kan vildlede tredjemand med hensyn til »CE-mærkningens« betydning eller grafiske udformning. Enhver anden mærkning kan anbringes på vægtene, forudsat at dette ikke gør »CE-mærkningen« mindre synlig eller letlæselig.

Artikel 11

Med forbehold af artikel 7:

a) er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant — hvis en medlemsstat konstaterer, at »CE-mærkningen« er blevet anbragt uberettiget — forpligtet til at sørge for, at produktet igen bringes til at opfylde bestemmelserne om »CE-mærkning«, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat

b) skal medlemsstaten, såfremt produktet fortsat ikke opfylder kravene, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring af det pågældende produkt eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet efter fremgangsmåden i artikel 7.

▼B

Artikel 12

Når en vægt, der anvendes til et af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, er udstyret eller forbundet med anordninger, som ikke har været underkastet en overensstemmelsesvurdering som omhandlet i artikel 8, skal hver af disse anordninger være forsynet med et symbol, der angiver, hvad anordningen må bruges til, jf. bilag IV, nr. 3. Dette symbol skal være anbragt på anordningerne i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

▼B

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at vægte, der bærer ►M1 »CE-mærkning« ◄ til dokumentation af, at de er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv, vedbliver at være i overensstemmelse med disse forskrifter.

Artikel 14

Enhver afgørelse truffet i medfør af dette direktiv, som resulterer i begrænsninger af ibrugtagningen af en vægt, skal indeholde de nøjagtige begrundelser, den er baseret på. En sådan afgørelse skal straks meddeles den berørte part, som samtidig skal underrettes om de retsmidler, der står til hans rådighed i medfør af gældende lov i den pågældende medlemsstat, og om tidsfristerne for anvendelsen af sådanne midler.

Artikel 15

1. Medlemstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1992 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 1993.

3. Medlemsstaterne kan dog uanset stk. 2, i en periode på ti år fra datoen for deres anvendelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, tillade markedsføring og/eller ibrugtagning af vægte, som er i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende inden denne dato.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

5. Direktiv 73/360/EØF ophæves pr. 1. januar 1993 undtagen for så vidt angår anvendelsen af stk. 3.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

De væsentlige krav, som skal opfyldes af de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede vægte, fremgår af det følgende. Den anvendte terminologi er den, som anvendes af Den Internationale Organisation for Retslig Metrologi.

Indledende bemærkning

Dersom vægten er udstyret eller forbundet med flere visnings- eller trykkeindretninger, som anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, skal de indretninger, som blot viser vejeresultaterne, men ikke har nogen betydning for, om vægten fungerer korrekt, ikke overholde de væsentlige krav, hvis vejeresultaterne trykkes eller registreres på en korrekt måde og uden at kunne slettes af en anden del af vægten, som opfylder de væsentlige krav, og idet de skal være tilgængelige for de to parter, der er berørt af vejningen. På vægte, der anvendes ved direkte salg til offentligheden, skal visnings- og udskrivningsindretningerne for sælger og kunde dog opfylde de væsentlige krav.

METROLOGISKE KRAV

1. **Måleenheder for masse**

De anvendte måleenheder for masse skal være lovlige i medfør af direktiv 80/181/EØF [1], senest ændret ved direktiv 85/1/EØF [2].

Under denne betingelse er følgende måleenheder tilladt:

— SI-enheder: kilogram, mikrogram, milligram, gram, ton

— britiske enheder: pound, ounce (avoirdupois), troy ounce

— andre enheder: metrisk karat ved vejning af ædelstene.

For vægte, som anvender de ovenfor omhandlede britiske måleenheder for masse, skal de i det følgende specificerede relevante væsentlige krav omregnes til nævnte britiske enheder ved anvendelse af simpel interpolation.

2. **Nøjagtighedsklasser**

2.1. Der er defineret følgende nøjagtighedsklasser:

I. Speciel

II. Fin

III. Middel

▼C1

IIII. Grov

▼B

Specifikationerne for disse klasser er vist i tabel 1

TABEL 1

Nøjagtighedsklasser

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast (Min)	Antal verifikationsdelingsværdier $n = \frac{Max}{e}$	
		minimumsværdi	minimumsværdi	maksimumsværdi
I	0,001 g ≤ e	100 e	50 000	—
II	0,001 g ≤ e ≤ 0,05 g	20 e	100	100 000
	0,1 g ≤ e	50 e	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e ≤ 2 g	20 e	100	10 000
	5 g ≤ e	20 e	500	10 000
►C1 IIII ◄	5 g ≤ e	10 e	100	1 000

[1] EFT nr. L 39 af 15. 2. 1980, s. 40.
[2] EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 11.

▼B

Minimumslasten nedsættes til 5e for vægte af klasse II og III, der anvendes til at fastsætte transporttariffer.

2.2. *Delingsværdier*

2.2.1. Den faktiske delingsværdi (d) og verifikationsdelingsværdien (e) skal være af formen

1×10^k, 2×10^k eller 5×10^k masseenheder

hvor k er et helt tal eller nul.

2.2.2. For alle vægte bortset fra vægte med ekstra visningsindretninger er

$d = e$.

2.2.3. For vægte med ekstra visningsindretninger gælder følgende:

$e = 1 \times 10^k$ g

$d < e \leq 10\ d$

bortset fra vægte af klasse I med $d < 10^{-4}$ g, hvor $e = 10^{-3}$ g.

3. **Klassifikation**

3.1. *Vægte med kun ét vejeområde*

Vægte udstyret med en ekstra visningsindretning skal tilhøre klasse I eller klasse II. For disse vægte fås minimumslastens nedre grænser fra tabel I ved i kolonne 3 at erstatte verifikationsdelingsværdien (e) med den faktiske delingsværdi (d).

Hvis $d < 10^{-4}$ g, kan maksimumslasten i klasse I være mindre end 50 000 e.

3.2. *Vægte med flere vejeområder*

Flere vejeområder er tilladt, forudsat at de er klart angivet på vægten. Hvert enkelt vejeområde klassificeres i henhold til nr. 3.1. Hvis vejeområderne falder inden for forskellige nøjagtighedsklasser, skal vægten opfylde de strengeste krav, som finder anvendelse for de nøjagtighedsklasser, hvori vejeområderne falder.

3.3. *Fler-intervalvægte*

3.3.1. Vægte med ét vejeområde kan have adskillige vejeintervaller (fler-intervalvægte).

Fler-intervalgvægte skal ikke være udstyret med en ekstra visnings-indretning.

3.3.2. ►C1 Hvert af vejeintervallerne i på fler-intervalvægte er defineret ved ◄

▼C1

— dets verifikationsdelingsværdi e_i med $e_{(i+1)} > e_i$

▼B

— dets maksimumsnettolast Max_i med $Max_r = Max$

— dets minimumsnettolast Min_i med $Min_i = Max_{(i-1)}$

og $Min_1 = Min$

hvor:

$i = 1, 2, \ldots r$

i = vejeintervalnummeret

r = det totale antal vejeintervaller.

Ved alle belastninger regnes med nettolasten uanset værdien af en eventuelt anvendt tara.

3.3.3. Vejeintervallerne klassificeres i henhold til tabel 2. Alle vejeintervaller skal falde inden for samme nøjagtighedsklasse, og denne klasse er vægtens nøjagtighedsklasse.

▼B

TABEL 2

Fler-intervalvægte

i = 1, 2, … r

i = vejeintervalnummeret

r = det totale antal vejeintervaller

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast (Min)	Antal verifikationsdelingsværdier	
		minimumsværdi	minimumsværdi ([1]) $n = \frac{Max_i}{e_{(i+1)}}$	maksimumsværdi $n = \frac{Max_i}{e_i}$
I	0,001 g ≤ e_i	100 e_1	50 000	—
II	0,001 g ≤ e_i ≤ 0,05 g	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 g ≤ e_i	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e_i	20 e_1	500	10 000
►C1 IIII ◄	5 g ≤ e_i	10 e_1	50	1 000

([1]) For i = r gælder den tilsvarende kolonne i tabel 1 med e erstattet af e_r.

4. **Nøjagtighed**

4.1. Ved anvendelsen af de i artikel 8 omhandlede procedurer må visningsfejlen ikke overstige den maksimalt tilladelige visningsfejl som vist i tabel 3. I tilfælde af digital-visning skal visningsfejlen korrigeres for afrundingsfejlen.

De maksimalt tilladelige fejl gælder nettoværdi og taraværdi for alle mulige belastninger, bortset fra forhåndsindstillede taraværdier.

▼B

TABEL 3

Maksimalt tilladte fejl

Last				Maksimalt tilladte fejl
Klasse I	Klasse II	Klasse III	►C1 Klasse IIII ◄	
0 ≤ m ≤ 50 000 e	0 ≤ m ≤ 5 000 e	0 ≤ m ≤ 500 e	0 ≤ m ≤ 50 e	± 0,5 e
50 000 e < m ≤ 200 000 e	5 000 e < m ≤ 20 000 e	500 e < m ≤ 2 000 e	50 e < m ≤ 200 e	± 1,0 e
200 000 e < m	20 000 e < m ≤ 100 000 e	2 000 e < m ≤ 10 000 e	200 e < m ≤ 1 000 e	± 1,5 e

▼B

4.2. De maksimalt tilladte fejl under brug er to gange de maksimalt tilladte fejl som fastlagt i nr. 4.1.

5. En vægts vejeresultater skal være repeterbare og skal kunne reproduceres uanset arten af visningsindretning eller vejemetode.

Vejeresultaterne skal være tilstrækkeligt ufølsomme for ændringer af lastens placering på vejeladet.

6. Vægten skal være følsom over for meget små lastændringer.

7. **Influensparametre og tid**

7.1. ►C1 Vægte af klasserne II, III og IIII, som ◄ kan forventes anvendt i skrå stilling, skal være tilstrækkeligt ufølsomme for den grad af skråstilling, som kan forekomme under normal brug.

7.2. Vægtene skal opfylde de metrologiske krav inden for det af fabrikanten specificerede temperaturområde. Værdien af dette område skal mindst være:

5º C for en vægt af klasse I

15º C for en vægt af klasse II

30º C for en vægt af ►C1 klasse III eller IIII. ◄

Er der ikke fra fabrikantens side angivet nogen specifikation, gælder temperaturområdet − 10º C til + 40º C.

7.3. Vægte tilsluttet el-nettet skal opfylde de metrologiske krav under forsyningsbetingelser, som ligger inden for grænserne af normale netspændingsvariationer.

Batteridrevne vægte skal vise, når spændingen falder under den nødvendige minimumsværdi, og skal under disse omstændigheder enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.

7.4. Elektroniske vægte, bortset fra vægte af klasse I og klasse II, for hvilke e er mindre end 1 g, skal opfylde de metrologiske krav under betingelser med høj relativ fugtighed ved den øverste grænse af deres temperaturområde.

7.5. En langvarig belastning af en vægt af ►C1 klasse II, III eller IIII skal ◄ have ubetydelig indflydelse på visningen i belastet tilstand eller på nulvisningen umiddelbart efter fjernelse af lasten.

7.6. Under andre betingelser skal vægtene enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.

KONSTRUKTION OG FREMSTILLING

8. **Generelle krav**

8.1. Vægtenes konstruktion og fremstilling skal være af en sådan art, at vægtene vil bevare deres metrologiske kvaliteter, når de anvendes og installeres korrekt, og når de anvendes i det miljø, de er bestemt for. Massens værdi skal angives.

8.2. Når elektroniske vægte udsættes for forstyrrelser, må de ikke vise betydende fejl, eller betydende fejl skal automatisk detekteres og påvises.

Når elektroniske vægte automatisk detekterer en betydende fejl, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.

8.3. Kravene under 8.1 og 8.2 skal til stadighed være opfyldt inden for et tidsrum, som er normalt i betragtning af vægtenes tilsigtede anvendelse.

Digitale elektroniske anordninger skal altid kontrollere måleprocessen, visningsanordningen samt enhver datalagring og -overførsel.

Er en betydende pålidelighedsfejl konstateret automatisk, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.

8.4. Er et ydre udstyr tilsluttet en elektronisk vægt via en passende grænseflade, må vægtens metrologiske egenskaber ikke påvirkes heraf.

8.5. Vægtene må ikke have egenskaber, som eventuelt vil kunne lette svigagtig anvendelse, og mulighederne for utilsigtet misbrug skal være minimale.

▼B

Bestanddele, som ikke må demonteres eller justeres af brugeren, skal sikres mod noget sådant.

8.6. Vægte skal være udformet på en sådan måde, at den i dette direktiv fastsatte kontrol hurtigt lader sig udføre.

9. **Angivelse af vejeresultater og andre vægtværdier**

Angivelsen af vejeresultater og andre vægtværdier skal være nøjagtig, entydig og ikke-misvisende, og visningsindretningen skal gøre det let at aflæse visningen under normale anvendelsesbetingelser.

Navne og symboler for de under punkt 1 i dette bilag omhandlede måleenheder skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i ►C1 direktiv 80/181/EØF [1], tilføjet ◄ symbolet for metrisk karat, dvs. symbolet »ct«.

Visning skal være umulig over maksimumsbelastningen (Max), forøget med 9 e.

En ekstra visningsindretning er kun tilladt efter decimalkommaet. En udvidet visningsindretning må kun anvendes midlertidigt, og udskrift skal ikke kunne finde sted under anvendelsen heraf.

Sekundære visninger er tilladt, såfremt de identificeres på en sådan måde, at de ikke kan forveksles med primære visninger.

10. **Udskrivning af vejeresultater og andre vægtværdier**

Trykte resultater skal være korrekte, passende identificeret og utvetydige. Skriften skal være klar, læselig, uudslettelig og varig.

11. **Retstillingsmekanisme**

Hvor det er hensigtsmæssigt, skal vægte være forsynet med en retstillingsmekanisme og en libelle, som er tilstrækkelig følsom til at muliggøre en korrekt installation.

12. **Nulstilling**

Vægte kan være udstyret med nulstillingsindretninger. Brugen af disse indretninger skal resultere i en nøjagtig nulstilling og må ikke give anledning til ukorrekte måleresultater.

13. **Tara-indretninger og forhåndsindstillede tara-indretninger**

Vægte kan have en eller flere tara-indretninger og en forhåndsindstillet tara-indretning. Betjeningen af tara-indretningerne skal resultere i en nøjagtig indstilling af viseren på nul og skal sikre korrekt nettovejning. Betjeningen af den forhåndsindstillede tara-indretning skal sikre korrekt bestemmelse af den beregnede nettoværdi.

14. **Vægte til direkte salg til offentligheden med en maksimumsbelastning på ikke over 100 kg: yderligere krav**

Vægte til direkte salg til offentligheden skal klart vise kunden alle væsentlige oplysninger om vejningen og i tilfælde af vægte med prisangivelse tillige om prisberegningen af det produkt, som købes.

Hvis salgsprisen angives, skal den være nøjagtig.

Vægte med prisudregning skal vise de væsentlige angivelser længe nok til at sætte kunden i stand til at læse dem ordentligt.

Vægte med prisudregning må kun udføre andre funktioner end vejning og prisudregning af den enkelte artikel, såfremt alle visninger i forbindelse med alle transaktioner udskrives klart, utvetydigt og hensigtsmæssigt opstillet på en bon eller etiket til kunden.

Vægtene må ikke have egenskaber, som direkte eller indirekte kan føre til visninger, hvis tolkning ikke er let eller ligetil.

Vægtene skal sikre kunderne mod ukorrekte salgstransaktioner, som skyldes, at vægtene ikke fungerer korrekt.

Ekstra visningsindretninger og udvidede visningsindretninger er ikke tilladt.

[1] EFT nr. L 39 af 15. 2. 1980, s. 40.

▼B

Supplerende indretninger er kun tilladt, såfremt de ikke muliggør svigagtig anvendelse.

Vægte, der ligner de vægte, som normalt anvendes ved direkte salg til offentligheden, men som ikke opfylder kravene i dette nr., skal på en uudslettelig måde nær ved visningen være mærket »Må ikke anvendes ved direkte salg til offentligheden«.

15. **Vægte med prisetiketter**

Vægte med prisetiketter skal opfylde kravene til prisvisende vægte til direkte salg til offentligheden i den udstrækning, disse krav finder anvendelse på den pågældende vægt. Udskrivning af en prisetiket skal være umulig ved en belastning, som ligger under minimumsbelastningen.

▼B

BILAG II

1. **EF-typeafprøvning**

1.1. EF-typeafprøvning er den procedure, hvorved et udpeget organ sikrer og attesterer, at en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion, opfylder de bestemmelser i dette direktiv, som vedrører den.

1.2. Ansøgningen om typeafprøvning skal indsendes af fabrikanten eller hans befuldmægtigede inden for Fællesskabet til et enkelt bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde

— navn og adresse på ansøgeren, og såfremt ansøgningen indsendes af den befuldmægtigede, tillige dennes navn og adresse

— en skriftlig erklæring om, at ansøgningen ikke er indsendt til noget andet bemyndiget organ

— den tekniske dokumentation som beskrevet i bilag III.

Ansøgeren skal stille en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion og i det følgende benævnt »type«, til rådighed for organet.

1.3. Det bemyndigede organ skal

1.3.1. gennemgå konstruktionsdokumentationen og sikre, at typen er fremstillet i overensstemmelse med konstruktionsdokumentationen

1.3.2. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller prøvninger for at kontrollere, om de af fabrikanten anvendte løsninger opfylder de væsentlige krav, hvor de i artikel 5 omhandlede standarder ikke er anvendt

1.3.3. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller prøvninger for — hvor fabrikanten har valgt at anvende de relevante standarder — at kontrollere, hvorvidt disse er anvendt effektivt, og derved sikre overensstemmelse med de væsentlige krav

1.3.4. med ansøgeren aftale det sted, hvor undersøgelser og/eller prøvninger skal finde sted.

1.4. Hvor typen opfylder bestemmelserne i dette direktiv, udsteder det bemyndigede organ en EF-typegodkendelsesattest. Attesten skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen, eventuelle betingelser for attestens gyldighed samt de nødvendige data for identifikation af den godkendte vægt og i givet fald en beskrivelse af dennes funktion. Relevante tekniske tegninger og skemaer vedlægges EF-typegodkendelsesattesten som bilag.

Attesten skal have en gyldighedsperiode på ti år fra udstedelsesdatoen og kan fornyes for yderligere perioder på ti år ad gangen.

Ved væsentlige ændringer af vægtens konstruktion, f.eks. som følge af anvendelse af ny teknik, kan attestens gyldighedsperiode begrænses til to år og forlænges med tre år.

1.5. Hvert bemyndiget organ sender regelmæssigt samtlige medlemsstater en lister over:

— indløbne ansøgninger om EF-typeafprøvning

— udstedelse af EF-typegodkendelsesattester

— afslag på ansøgninger om EF-typegodkendelsesattester

— tilføjelser og ændringer vedrørende de allerede udleverede dokumenter.

Desuden underretter hvert organ øjeblikkelig samtlige medlemsstater, hvis en EF-typegodkendelsesattest tilbagekaldes.

Hver medlemsstat stiller disse oplysninger til rådighed for de organer, den har bemyndiget.

1.6. De øvrige bemyndigede organer kan få udleveret en kopi af attesterne og bilagene hertil.

1.7. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som udstedte EF-typegodkendelsesattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte type.

Ændringer af den godkendte type skal godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-typegodkendelsesattesten, når sådanne ændringer påvirker overensstemmelsen med de væsentlige krav i dette direktiv eller de foreskrevne anvendelsesbetingelser. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den originale EF-typegodkendelsesattest.

▼B

2. **EF-erklæring om produktionsoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet)**

2.1. EF-erklæringen om produktionsoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) er den procedure, hvorved en fabrikant, som opfylder forpligtelserne i medfør af afsnit 2.2, erklærer, at de pågældende vægte er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten og opfylder de krav i dette direktiv, som gælder for dem.

▼M1

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« samt de i bilag IV anførte påskrifter på hver enkelt vægt og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.

»CE-mærkningen« skal ledsages af identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som er ansvarlig for den i punkt 2.4 omhandlede EF-overvågning.

▼B

2.2. Fabrikanten skal have indført et tilfredsstillende kvalitetsstyringssystem som specificeret i nr. 2.3 og skal underkastes EF-overvågning som specificeret i nr. 2.4.

2.3. *Kvalitetsstyringssystem*

2.3.1. Fabrikanten skal indsende en ansøgning om godkendelse af sit kvalitetsstyringssystem til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

— et tilsagn om at opfylde de forpligtelser, som følger af det godkendte kvalitetsstyringssystem

— et tilsagn om at vedligeholde det godkendte kvalitetsstyringssystem for at sikre dettes fortsatte egnethed og effektivitet.

Fabrikanten stiller alle relevante oplysninger, navnlig dokumentation for kvalitetsstyringssystemet og for vægtens konstruktion, til rådighed for det bemyndigede organ.

2.3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre vægtenes overensstemmelse med den type, der er beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten, og med de krav i dette direktiv, som gælder for dem.

Alle de af fabrikanten indførte elementer, krav og bestemmelser skal dokumenteres på en systematisk og logisk opstillet måde i form af skriftlige regler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre en almindelig forståelse af kvalitetsstyringsprogrammer, -planer, brugsanvisninger og rapporter.

Den skal navnlig indeholde en dækkende beskrivelse af:

— kvalitetsmålsætningerne og organisationsstrukturen samt ansvarsområder og bemyndigelser i forbindelse med produktionskvalitet

— fremstillingsprocessen og kvalitetskontrollen samt de kvalitetssikringsteknikker og systematiske indgreb, som vil blive anvendt

— de undersøgelser og prøvninger, der vil blive gennemført før, under og efter fremstillingen, samt den hyppighed, hvormed disse vil blive gennemført

— midlerne til at overvåge en effektiv anvendelse af kvalitetsstyringssystemet og opnåelsen af den ønskede produktionskvalitet.

2.3.3. Det bemyndigede organ skal gennemgå og evaluere kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, hvorvidt det opfylder de i afsnit 2.3.2 omhandlede krav. Det skal gå ud fra, at disse krav overholdes af kvalitetsstyringssystemer, som anvender den tilsvarende harmoniserede standard.

Organet skal meddele fabrikanten sin afgørelse og underrette de øvrige bemyndigede organer herom. Meddelelsen til fabrikanten skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen, hvis ansøgningen afslås.

2.3.4. Fabrikanten eller hans befuldmægtigede skal holde det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, underrettet om alle ajourføringer af kvalitetsstyringssystemet i forbindelse med ændringer som følge af f.eks. nye teknologier og kvalitetsbegreber.

2.3.5. Et bemyndiget organ, som tilbagekalder godkendelsen af et kvalitetsstyringssystem, skal underrette de øvrige organer herom.

▼B

2.4. *EF-overvågning*

2.4.1. Formålet med EF-overvågning er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder de forpligtelser, som følger af det godkendte kvalitetsstyringssystem.

2.4.2. Fabrikanten giver det bemyndigede organ adgang til at inspicere fabrikations-, inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteter og skal stille al nødvendig information til rådighed, navnlig

— dokumentationen for kvalitetsstyringssystemet

— teknisk dokumentation

— kvalitetsstyringsdokumenter, såsom inspektionsrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, kvalifikationsrapporter for det berørte personale osv.

Det bemyndigede organ foretager regelmæssige kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det fremsender en rapport om kontrolbesøget til fabrikanten.

Det bemyndigede organ kan endvidere aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ udføre alle eller kun enkelte punkter i kontrolprogrammet. Det fremsender en rapport om besøget og eventuelt en rapport om resultaterne af kontrollen til fabrikanten.

2.4.3. Det bemyndigede organ skal sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender det godkendte kvalitetsstyringssystem.

▼M1

3. **EF-verifikation**

3.1. EF-verifikationen er den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de vægte, som punkt 3.3 er blevet anvendt på, i givet fald er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten«, og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

3.2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vægtene efter fremstillingsprocessen i givet fald er i overensstemmelse med den type, der er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten« og med de relevante krav i dette direktiv. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på hver enkelt vægt og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.

3.3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at vægten er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, ved kontrol og prøvning af hvert enkelt apparat som anført i punkt 3.5.

3.4. For vægte, som ikke skal »EF-typegodkendes«, skal det bemyndigede organ, hvis det anmoder herom, have adgang til den i bilag III omhandlede konstruktionsdokumentation.

3.5. Verifikation ved kontrol og prøvning af hver enkelt vægt.

3.5.1. Alle vægte undersøges enkeltvis, og der foretages de nødvendige prøvninger, som defineret i den eller de relevante standarder, jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, at produkterne i givet fald er i overensstemmelse med den type, der er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten« og med de relevante krav i dette direktiv.

3.5.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hver enkelt vægt, som er konstateret at være i overensstemmelse med kravene, og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørendede gennemførte prøvninger.

3.5.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.

4. **EF-enhedsverifikation**

4.1. EF-enhedsverifikationen er den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at vægten, der normalt er fremstillet til en specifik anvendelse, og for hvilken der er udstedt den i punkt 4.2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på vægten og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.

4.2. Det bemyndigede organ undersøger vægten og gennemfører de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller

▼M1

tilsvarende prøvninger for at sikre, at den er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv.

Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på vægten, som er konstateret at være i overensstemmelse med kravene, og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.

4.3. Den tekniske konstruktionsdokumentation for vægten, jf. bilag III, har til formål at gøre det muligt at vurdere, om kravene i dette direktiv er opfyldt, samt at lette forståelsen af vægtens konstruktion, fremstilling og funktion. Det bemyndigede organ skal have adgang hertil.

4.4. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.

▼B

5. **Fælles bestemmelser**

5.1. EF-erklæringen om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet), EF-verifikationen og EF-enhedsverifikationen kan udføres på fabrikantens værksteder eller et hvilket som helst andet sted, såfremt transport til anvendelsesstedet ikke kræver, at vægten skilles ad, hvis ibrugtagningen på anvendelsesstedet ikke kræver samling af vægten eller andet teknisk installationsarbejde, som kan forventes at påvirke vægtens funktion, og såfremt der tages hensyn til tyngdekraftværdien på ibrugtagningsstedet, eller såfremt vægtens funktion er ufølsom over for tyngdekraftvariationer. I alle andre tilfælde skal de udføres på anvendelsesstedet for vægten.

5.2. Såfremt vægtens funktion er følsom for tyngdekraftvariationer, kan de i afsnit 5.1 omhandlede procedurer gennemføres i to stadier, hvor det andet stadium skal omfatte alle undersøgelser og afprøvninger, hvis resultat påvirkes af tyngdekraften, og det første stadium omfatte alle andre undersøgelser og prøvninger. Det andet stadium skal udføres på vægtens anvendelsessted. I tilfælde af, at en medlemsstat har indført tyngdekraftzoner på sit område, kan udtrykket »på vægtens anvendelsessted« læses som »tyngdekraftzonen for vægtens anvendelse«.

▼M1

5.3.1. Hvor en fabrikant har valgt at gennemføre en af de i punkt 5.1 omhandlede procedurer i to stadier, og hvor disse to stadier vil blive udført af forskellige parter, skal en vægt, som har gennemgået første stadium af den pågældende procedure, være fornyet med identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som var involveret i dette stadium.

5.3.2. Den part, der har udført første stadium af den pågældende procedure, udsteder for hver vægt en skriftlig overensstemmelsesattest indeholdende de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vægten, og specificerer heri de foretagne undersøgelser og prøvninger.

Den part, der udfører andet stadium af den pågældende procedure, gennemfører de endnu ikke foretagne undersøgelser og prøvninger.

Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.

▼B

5.3.3. En fabrikant, som i første stadium har valgt EF-erklæringen om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) i første stadium, kan enten anvende samme procedure i andet stadium eller beslutte at fortsætte i andet stadium med EF-verifikation.

▼M1

5.3.4. »CE-mærkningen« skal anbringes på vægten efter afslutningen af andet stadium sammen med identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som er involveret i andet stadium.

▼B

BILAG III

TEKNISK KONSTRUKTIONSDOKUMENTATION

Den tekniske dokumentation bør gøre det muligt at forstå, hvorledes produktet er konstrueret, fremstillet og fungerer, og at vurdere, om det er i overensstemmelse med kravene i direktivet.

Dokumentationen skal i den udstrækning, det er relevant for vurderingen, indeholde følgende oplysninger:

— en generel beskrivelse af vægttypen

— konstruktionsprincipper, produktionstegninger samt lister over komponenter, moduler, kredsløb, osv.

— beskrivelser og forklaringer, som er nødvendige for at forstå det ovenfor nævnte, herunder hvorledes vægten fungerer

— en liste over de i artikel 5 omhandlede standarder, som helt eller delvis er anvendt, og beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde de væsentlige krav, når de i artikel 5 omhandlede standarder ikke er anvendt

— resultater af konstruktionsberegninger, undersøgelser osv.

— prøvningsrapporter

— EF-typegodkendelsesattester og tilsvarende prøvningsresultater for vægte, der indeholder elementer, som svarer til konstruktionselementerne.

▼B

BILAG IV

1. **Vægte, der er underkastet EF-proceduren for overensstemmelsesvurdering**

1.1. Disse vægte skal være forsynet med

▼M1

a) — »CE-mærkningen«, der består af bogstaverne »CE«, jf. bilag VI
— identifikationsnummeret/numrene for det eller de bemyndigede organer, som har foretaget EF-overvågningen eller EF-verifikationen.

Ovennævnte mærkning og påskrifter skal være fastgjort på vægten, tydelige anbragt i en samlet gruppe.

▼B

b) en grøn kvadratisk mærkat med en side på mindst 12,5 mm, forsynet med bogstavet M i sort bogtryk

c) følgende påskrifter

— eventuelt EF-typegodkendelsesnummer
— fabrikantens mærke eller navn
— nøjagtighedsklasse, anbragt i en oval eller mellem to vandrette linjer forbundet med to halvcirkler
— maksimumslast i form af Max …
— minimumslast i form af Min …
— verifikationsdelingsværdi i form af e = …

▼M1

— de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor »CE-mærkningen« er blevet anbragt.

▼B

samt, i givet fald

— serienummer
— for vægte bestående af separate, men sammenhørende enheder: identifikationsmærker på hver enhed
— delingsværdi, hvis den er forskellig fra e, i form af d = …
— maksimal additiv tara i form af T = + …
— maksimal subtraktiv tara, hvis den er forskellig fra Max, ►C1 i form af T = − ◄ …
— tara-interval, hvis den er forskellig fra d, i form af d_T = …
— overlastevne, hvis den er forskellig fra Max, i form af Lim …
— de særlige temperaturgrænser i form af … º C/…º C
— forholdet mellem vægtladet og vejeladet.

1.2. Vægtene skal være indrettet på passende måde med henblik på fastgørelse af ►M1 »CE-typegodkendelsesmærkning« ◄ og/eller påskrifter. Disse skal være af en sådan art, at det er umuligt at fjerne ►M1 »CE-mærkning« ◄ og påskrifterne uden at beskadige dem, og således at ►M1 »CE-mærkning« ◄ og påskrifterne er synlige, når vægten er i brug.

1.3. Hvor der anvendes et mærkeskilt, skal det være muligt at forsegle skiltet, medmindre det ikke kan fjernes uden at ødelægges. Hvis mærkeskiltet kan forsegles, skal det være muligt at anvende et kontrolmærke i forbindelse hermed.

1.4. Påskrifterne Max, Min, e og d skal også anbringes nær det sted, hvor vejeresultatet vises, såfremt de ikke allerede er anbragt der.

1.5. Hver visningsenhed, som er tilsluttet eller kan tilsluttes et eller flere vejelad, skal være forsynet med de relevante påskrifter i forbindelse med de pågældende vejelad.

2. **Andre vægte**

Andre vægte skal være forsynet med:

— fabrikantens mærke eller navn
— maksimumslast i form af Max …

Disse vægte må ikke være forsynet med den i nr. 1.1.b) nævnte mærkat.

3. **Symbol til angivelse af brugen, jf. artikel 12**

Dette symbol består af det store bogstav M i sort bogtryk på en rød kvadratisk baggrund med en side på mindst 25 mm, herover et diagonalt kryds.

▼B

BILAG V

Følgende minimumskriterier skal anvendes af medlemsstaterne, når de bemyndiger organer til gennemførelse af opgaver i medfør af de i artikel 8 omhandlede procedurer.

1. Organerne skal være i besiddelse af det nødvendige personale, de nødvendige midler og det nødvendige udstyr.
2. Personalet skal være i besiddelse af teknisk kompetence og professionel integritet.
3. Organerne skal virke uafhængigt af alle kredse, grupper eller personer, som har en direkte eller indirekte interesse i ikke-automatiske vægte i forbindelse med gennemførelsen af afprøvninger, udarbejdelsen af rapporter, udstedelse af attester og overvågning som krævet i dette direktiv.
4. Personalet skal have tavshedspligt.
5.. Organerne skal tegne en ansvarsforsikring, såfremt deres ansvar ikke dækkes af staten.

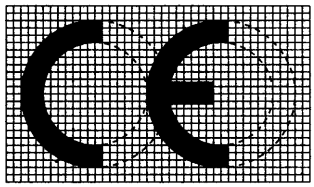
Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, at betingelserne under 1 og 2 er opfyldt.

▼**M1**

BILAG VI

»CE-OVERENSSTEMMELSESMÆRKNING«

— »CE-overensstemmelsesmærkningen« består af bogstaverne »CE« i følgende udformning:

— Hvis »CE-mærkningen« formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

— De forskellige dele, der indgår i »CE-mærkningen«, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm.